

10.10.12.

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJALUCI

Broj: 57 0 Ps 006434 04 Ps

Datum: 09.10.2012.godine

Okružni privredni sud u Banjaluci, sudija Nataša Bošković, rješavajući u pravnoj stvari tužioca GRAD BANJA LUKA, koga zastupa Pravobranilaštvo RS, protiv tuženog „AUTOPREVOZ“ a.d. Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Lazo Radić, advokat iz Banja Luke, radi utvrđenja, v.s. 20.500,00 KM i u pravnoj stvari tužioca „AUTOPREVOZ“ a.d. Banja Luka, protiv tuženog GRAD BANJA LUKA, radi predaje u posjed, v.s. 20.000,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave dana 04.09.2012. godine u prisustvu zastupnika po zakonu tužioca i punomoćnika tuženog, donio je dana 09.10.2012. godine, slijedeću

PRESUDU

I

ODBIJA tužbeni zahtjev tužioca Grad Banja Luka, kojim je tražio da se utvrdi da je pravno valjan ugovor o regulisanju međusobnih odnosa ugovornih strana vezanih za dislokaciju Stare autobuske stanice u Banja Luci broj 05-1867/79 zaključen dana 16.10.1979.godine između pravnog prednika tužioca i pravnog prednika tuženog, te da tužilac ima pravo svojine na nekretninama označenim kao k.č. br. 2424/6 pov. 10.675m² (po novom premjeru k.č. 3749/1 pov. 5376m², k.č. br. 3749/6 pov. 820m², k.č. br. 3749/7 pov. 149m², k.č.br. 3749/8 pov. 162m², k.č.br. 3749/9 pov. 67m² i k.č. br. 3749/10 pov. 2m²) upisane u zk.ul. br. 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7; k.č.br. 2424/18 pov. 3258m² (novi premjer k.č.br. 3749/4 pov. 3499m²) upisane u Zk.ul. br. 7070 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/19 pov. 353m² (n.p. k.č.br. 3740/50 pov. 353m²) upisane u Zk.ul. br. 12696 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/14 pov. 204m² (što po n.p. odgovara k.č.br. 3747 pov. 204m²) upisane u Zk.ul.br. 7070 KO Banja Luka, odnosno Pl.br. 4591 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/17 pov. 570m² (n.p. k.č.br. 3744 pov. 570m²) upisane u Zk.ul.br. 7070 KO Banja Luka odnosno Pl. 4591 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/16 pov. 295m² (n.p. k.č.br. 3745 pov.295) upisane u Zk.ul.br. 7070 KO Banja Luka, odnosno Pl.br. 4591 KO Banja Luka; k.č.br. 16/13 pov.1247m² (n.p. k.č.br. 3752 pov. 1009m²) upisane u Zk.ul.br 7072 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 1641 pov. 181m² (n.p. dio k.č.br. 5681 pov. 1081) upisane u Zk.ul.br 7072 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 701 KO Banja Luka 7.; k.č.br 2420/20 pov. 241m² (n.p. dio k.č.br. 3749/4) upisane u Zk.ul.br. 12696 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 16/12 pov. 1327m² (n.p. dio k.č.br. 3761 pov. 1219m², k.č.br. 3762 pov.48m², k.č.br. 3755 pov. 47m², k.č.br. 3760 pov.133m², k.č.br. 3753 pov. 1335m²) upisane u Zk.ul.br. 11937 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 2318, 2808, 1578 i 701 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 16/14 pov. 578m² (n.p. dio k.č.br. 3750/3 pov. 1884m² i dio 3753 pov. 1335m²) upisane u Zk.ul.br. 11939 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 701 i 2318 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/1 pov. 543m² (n.p. dio k.č.br. 1645) upisane u Zk.ul.br 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 2330 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/7 pov. 55m² (n.p. dio k.č.br. 1723/1 pov. 305m²) upisane u Zk.ul.br 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 2807 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/9 pov. 1m² (n.p. dio k.č.br. 1720) upisane u Zk.ul.br 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 1071 KO Banja Luka 7. i k.č.br. 2424/20 pov.241m² (n.p. dio k.č.br. 3749/4) upisane u Zk.ul.br 12696 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7., što je tuženi dužan priznati i trpjeti da se tužilac na osnovu presude uknjiži kao vlasnik i posjednik na navedenim nekretninama sa 1/1 dijela u javnim evidencijama RUGIP PJ Banja Luka, u suprotnom da će presuda poslužiti kao isprava za uknjižbu prava svojine odnosno posjeda, uz naknadu troškova postupka, KAO NEOSNOVAN.

II

OBAVEZUJE SE tužilac Grad Banja Luka da tuženom Autoprevoz a.d. Banja Luka preda u posjed slobodne od lica i stvari nekretnine označene kao k.č.br. 3749/4, 3749/5 upisane u Pl.br. 99 KO Banja Luka 7; k.č.br. 3747, 3745, 3744 upisane u Pl.br. 4591 KO Banja Luka 7., što se po starom premjeru

odnosi nekretnine označene kao k.č.br. 2424/19, 2424/20 upisane u Zk.ul.br 12696 KO Banja Luka; k.č.br. 2424/18, 2424/14, 2424/16 i 2424/17, upisane u Zk.ul.br 7070 KO Banja Luka, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III

OBAVEZUJE SE tužilac Grad Banja Luka da isplati tuženom Autoprevoz a.d. Banja Luka troškove postupka u iznosu od 10.108,80 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od pravosnažnosti presude pa do isplate.

IV

ODBIJA SE prijedlog tužioca za određivanje sudske mjere obezbjeđenja, kojim je tražio da sud zabrani tuženom raspolaganje i otuđenje zemljišta odnosno parcela taksativno pobrojanih u stavu I izreke presude, KAO NEOSNOVAN.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 28.07.2004.godine, podnio tužbu protiv tuženog, radi utvrđenja.

U tužbi je naveo da su pravni prednici tužioca i tuženog dana 16.10.1979.godine pod brojem 05-1867/79 zaključili Ugovor o regulisanju međusobnih odnosa ugovornih strana vezanih za dislokaciju Stare autobuske stanice iz centra grada na novu lokaciju u Ul. Partizanskih avijatičara (sada Bulevar srpske vojske) u Banja Luci, te da je tim ugovorom tuženi prenio na tužioca pravo vlasništva na nepokretnostima-objektima i zemljištu na kojima se ti objekti nalaze na lokaciji Stare autobuske stanice; da su sve obaveze preuzete navedenim ugovorom tužilac i tuženi u cijelosti izvršili, odnosno da je tuženi predao tužiocu u posjed opisano zemljište na kojem je prethodno porušio objekte predviđene za rušenje, a tužilac je tuženom isplatio ugovorenu naknadu, međutim tužilac se ni do danas nije uknjižio u zemljišnoj knjizi kao korisnik navedenog zemljišta. Naveo je da je dana 29.09.2003.godine podnio prijedlog za uknjižbu Osnovnim sudu u Banja Luci, ali da se ZK ured oglušio na ovaj zahtjev. Predložio je da sud, nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi da je pravno valjan ugovor br. 05-1867/79 od 16.10.1979.godine, pa je ZK ured Osnovnog suda u Banja Luci dužan na osnovu te presude izvršiti uknjižbu prava korištenja sa imena tuženog na ime tužioca na spornim nekretninama koje su upisane u Zk.ul. br. 7453 KO Banja Luka što je tuženi dužan priznati i trpiti.

U pismenom odgovoru na tužbu tuženi je osporio tužbeni zahtjev u cijelosti ističući da su uslovi i način sticanja građevinskog zemljišta regulisani zakonom; da je navedeno zemljište bilo obuhvaćeno programom privatizacije kao imovina tuženog, te da je tuženi vlasnik objekata Nove autobuske stanice u Banjaluci, a da je zemljište za izgradnju Nove autobuske stanice obezbjeđio na osnovu ugovora br. 05-1867/79 zaključenim u Banja Luci dana 02.07.1979.godine između SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem Banja Luka, zastupanog po Zavodu za izgradnju i RO „Autoprevoz“ Banja Luka zastupanog po direktoru, te da je naknada za zemljište regulisana članom 3. ugovora. Dalje navodi, da odnos između zemljišta koje je predmet ovog spora i zemljišta na kome je izgrađena Nova autobuska stanica nema nikakvu, pravnu činjeničnu niti bilo kakvu drugu vezu, a da tužilac svoj kao pravni temelj tužbenog zahtjeva koristi fotofotokopiju ugovora od 16.10.1979.godine, za koji tvrdi da nikada nije potpisao, niti takav ugovor postoji u protokolu tuženog niti u Zavodu za izgradnju Banja Luka postoji takav ugovor, pa smatra da takav ugovor nikada nije ni zaključen.

Podneskom od 31.01.2007.godine tuženi je podnio protivtužbu u kojoj je naveo da tužilac bez pravnog osnova drži u posjedu predmetne nekretnine, pa ima evidentan pravni interes da slijedeći načela ekonomičnosti postupka podnese protivtužbu, pa je predložio da sud, nakon provedenog postupka donese presudu kojom će obavezati tužioca-protivtuženog da tuženom-protivtužiocu preda u posjed nekretnine označene kao : k.č. br. 2424/6 pov. 15.775m², č.k.br. 2424/1 pov. 543m², k.č.br. 2424/7 pov. 55m², k.č.br. 2424/9 pov. 1m², k.č.br. 16/13 pov. 1.247m², k.č.br. 16/12 pov. 1.327m², k.č.br.16/14 pov.578m² i k.č. br. 16/41 pov.181m², sve upisane u Zk.ul.br. 7453 KO Banja Luka.

U pismenom odgovoru na protivtužbu tužilac je istu u cijelosti osporio, smatrajući da su neosnovani navodi tuženog da on bez pravnog osnova drži u posjed predmetne nekretnine. Naveo je da je pravni

prednik tužioca SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem u Banja Luci, pri dislokaciji Stare autobuske stanice regulisao odnose sa prednikom tuženog ugovorima od 16.10.1979.godine i 02.07.1979.godine; da se prema ugovoru od 16.10.1979.godine SIZ obavezao platiti tuženom naknadu za nepokretnosti koje su predmet ugovora (sada predmet tužbenog zahtjeva), dok se prednik tuženog obavezao predati predmetno zemljište do 30.11.1980.godine i dao saglasnost da se pravo korištenja na tom zemljištu uknjiži u korist SIZ-a; da je plaćena naknada utvrđena tim ugovorom kroz kreditno zaduženje kod Privredne banke Sarajevo, Osnovne banke Banja Luka; da je prema ugovoru od 02.07.1979.godine prednik tužioca ustupio predniku tuženog zemljište u Ul. Braće Podgornik radi izgradnje nove autobuske stanice, a da je u realizaciji ovog ugovornog odnosa zaključen i aneks dana 01.03.1984.godine; potvrdio je da ne raspolaže originalnim ugovorom, ali da je isti realizovan pa se njegova vjerodostojnost ne može osporavati. Predložio je da sud protivtužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan.

Podneskom od 22.11.2010.godine, tužilac je predložio da sud odredi privremenu mjeru obezbjeđenja kojom će zabraniti tuženom-protivniku predlagača raspolaganje i prodaju zemljišta koje je predmet tužbenog zahtjeva, a koje k.č. taksativno navedene u prijedlogu i koje su upisane u Zk. Ul.br. 7453 KO Banja Luka, 10272 KO Banja Luka, 7070, 7072 i 7071 KO Banja Luka, odnosno Pl. Br. 99, 2318, i 2835 KO Banja Luka 7., a koja mjera će se upisati u ZK uredu Osnovnog suda u Banja Luci.

Podneskom od 04.09.2012.godine, tužilac je konačno opredjelio tužbeni zahtjev odnosno isti uskladio sa Nalazom i mišljenjem vještaka geodetske struke Topić Predraga iz razloga što su od momenta zaključenja ugovora koji je predmet spora pa do danas izvršene brojne promjene u pogledu oznaka parcela, njihovih površina, kao i iz razloga što su novonastale parcele otpisane u više novih Zk.ul., tako što je tražio da se utvrdi da je pravno valjan ugovor od 16.10.1979.godine te da tužilac ima pravo svojine na nekretninama označenim kao k.č. br. 2424/6 pov. 10.675m² (po novom premjeru k.č. 3749/1 pov. 5376m², k.č. br. 3749/6 pov. 820m², k.č. br. 3749/7 pov. 149m², k.č.br. 3749/8 pov. 162m², k.č.br. 3749/9 pov. 67m² i k.č. br. 3749/10 pov. 2m²) upisane u zk.ul. br. 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7; k.č.br. 2424/18 pov. 3258m² (novi premjer k.č.br. 3749/4 pov. 3499m²) upisane u Zk.ul. br. 7070 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/19 pov. 353m² (n.p. k.č.br. 3740/50 pov. 353m²) upisane u Zk.ul. br. 12696 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/14 pov. 204m² (što po n.p. odgovara k.č.br. 3747 pov. 204m²) upisane u Zk.ul.br. 7070 KO Banja Luka, odnosno Pl.br. 4591 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/17 pov. 570m² (n.p. k.č.br. 3744 pov. 570m²) upisane u Zk.ul.br. 7070 KO Banja Luka odnosno Pl. 4591 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/16 pov. 295m² (n.p. k.č.br. 3745 pov.295) upisane u Zk.ul.br. 7070 KO Banja Luka, odnosno Pl.br. 4591 KO Banja Luka; k.č.br. 16/13 pov.1247m² (n.p. k.č.br. 3752 pov. 1009m²) upisane u Zk.ul.br 7072 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 1641 pov. 181m² (n.p. dio k.č.br. 5681 pov. 1081) upisane u Zk.ul.br 7072 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 701 KO Banja Luka 7.; k.č.br 2420/20 pov. 241m² (n.p. dio k.č.br. 3749/4) upisane u Zk.ul.br. 12696 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 16/12 pov. 1327m² (n.p. dio k.č.br. 3761 pov. 1219m², k.č.br. 3762 pov.48m², k.č.br. 3755 pov. 47m², k.č.br. 3760 pov.133m², k.č.br. 3753 pov. 1335m²) upisane u Zk.ul.br. 11937 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 2318, 2808, 1578 i 701 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 16/14 pov. 578m² (n.p. dio k.č.br. 3750/3 pov. 1884m² i dio 3753 pov. 1335m²) upisane u Zk.ul.br. 11939 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 701 i 2318 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/1 pov. 543m² (n.p. dio k.č.br. 1645) upisane u Zk.ul.br 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 2330 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/7 pov. 55m² (n.p. dio k.č.br. 1723/1 pov. 305m²) upisane u Zk.ul.br 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 2807 KO Banja Luka 7.; k.č.br. 2424/9 pov. 1m² (n.p. dio k.č.br. 1720) upisane u Zk.ul.br 7071 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 1071 KO Banja Luka 7. i k.č.br. 2424/20 pov.241m² (n.p. dio k.č.br. 3749/4) upisane u Zk.ul.br 12696 KO Banja Luka odnosno Pl.br. 99 KO Banja Luka 7.,što je tuženi dužan priznati i trpjeti da se tužilac na osnovu presude uknjiži kao vlasnik i posjednik na navedenim nekretninama sa 1/1 dijela u javnim evidencijama RUGIP PJ Banja Luka, u suprotnom da će presuda poslužiti kao isprava za uknjižbu prava svojine odnosno posjeda, uz naknadu troškova postupka koliko budu iznosili. Takođe u tom pravcu uredio i prijedlog za određivanje sudske mjere obezbjeđenja.

Na glavnoj raspravi izvedeni su slijedeći dokazi čitanjem: fotokopije ugovora broj 05-1867/79 od 16.10.1979. godine; fotokopije zk.ul.br. 7453 k.o. Banja Luka; fotokopije prijedloga za uknjižbu od 23.01.2004. godine; zahtjeva za uknjižbu od 29.09.2003. godine; urgencije za uknjižbu; žalbe na izvršenu uknjižbu od 26.07.2004. godine; rješenja Osnovnog suda u B.Luci, broj Ip-2144/03 od 02.12.2003.

godine; odluke Izvršnog odbora Skupštine samoupravne interesne zajednice broj 104/79 od 19.juna 1979. godine; ugovora broj 05-1867/79 od 22.10.1979. godine; službene zabilješke od 31.10.1979. godine; dopisa broj 05-1867/79 od 24.11.1980. godine, upućen - Putnički saobraćaj „Autoprevoz" B.Luka; rješenja Okružnog privrednog suda B.Luka o promjeni lica ovlaštenog za zastupanje; ugovora o povjeravanju poslova zajednice za upravljanje građevinskom zemljištu u Banja Luci i utvrđivanje naknade preduzeću za izgradnju B.Luka za obavljanje poslova od 19.07.1977. godine; dopisa Osnovnog suda Zk.kanc. br. Rz-1182/10 od 24.06.2010. godine; zk.ul.br. 7273 k.o. Banja Luka; zk.ul.br. 7071 k.o. Banja Luka; zk.ul.br. 7072 k.o. Banja Luka; istorijat zk.ul.br. 7453 k.o. Banja Luka; kopije katastarskog plana; pl.br. 99 k.o. B.Luka 7.; pl.br. 701 k.o. B.Luka 7.; pl.br. 1578 k.o. B.Luka 7. , pl.br. 2318 k.o. B.Luka 7.; pl.br. 2807 k.o. B.Luka 7.; pl.br. 40 k.o. B.Luka 7.; izvoda iz djelovodnika ODP Zavod za izgradnju sa upisom od broj 3881 do 7590 od 25.06. do 31.12.2003. godine; dopisa Osnovnog suda B.Luka, ZK kancelarija br. Rz-1083/10 od 14.06.2010. godine; ugovora od 02.07.1979 godine; aneksa ugovora od 01.03.1984. godine; rješenja o odobrenju za izgradnju br. 09/1-360-33/82 od 16.03.1982. godine; rješenja o dopuni rješenja broj 09/1-360-113/82 od 05.07.1982. godine; rješenja broj 1302-1/04-360-88/82 od 26.08.1982. godine; ugovora o korištenju sredstava bez obaveze vraćanja, broj 170/79 od 12.10.1979. godine; rješenja Okružnog privrednog suda Banja Luka, broj U/I-125/77 od 10.06.1977. godine; statuta SIZ-a za prostorno uređenje i komunalne djelatnosti, koji je objavljen u Sl.Gl. Opštine Banja Luka, broj 3/84; prijave Osnovnom sudu udruženog rada od 08.02.1985. godine, za promjenu firme i djelatnosti SIZ-a za upravljanje građevinskim zemljištem u SIZ za prostorno uređenje i komunalne djelatnosti Banja Luka; rješenja Osnovnog suda udruženog rada B.Luka, broj U/I-204/88 od 13.04.1988. godine; odluke o prestanku rada SIZ-a komunalne djelatnosti Banja Luka, broj 12-012-200/90 od 28.12.1990. godine, koja je objavljena u Sl.Gl. Opštine Banja Luka, broj 11/90; rješenja Osnovnog suda udruženog rada Banja Luka, broj U/I-244/88 od 13.04.1988. godine; dopisa ZIBL B.Luka broj 2-1-10132/10 od 19.11.2010. godine; akta Gradonačelnika Grada Banja Luka, br. 07-1-G-474/06 od 15.12.2010. godine; rješenja Opštinskog sekretarijata za imovinsko pravne i geodetsko-katastarske poslove-Uprava za imovinsko pravne poslove SO B.Luka, broj 06/1-473-123/79 od 19.10.1979. godine, kojim je usvojen prijedlog SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem i u svrhu rekonstrukcije raskršća Ul. Braće Lastrića i Nikole Tesle i dislokacije autobuske stanice iz centra Grada, eksproprisana porodična stambena zgrada vlasnika Smailagić Hamdije iz Banja Luke, izgrađena na k.č.br. 2424/10 k.o. Banja Luka; rješenja ZIBL B.Luka, br. 05-4024/79 od 21.03.1980. godine; ugovora o korištenju stana, zaključen između SIZ-a stanovanja i Smajlagić Hamdije od 17.05.1980. godine; ugovora broj 4024/79 od 30.04.1980. godine, o regulisanju međusobnih odnosa ugovornih strana, vezanih za isplatu akontacije naknade za eksproprisane nekretnine; zaključka Izvršnog odbora SO B.Luka, broj 01/II-362/79 od 19.06.1979. godine, o davanju saglasnosti SIZ-u građevinskim zemljištem B.Luka, za virmanisanje u okviru ranije odobrenih sredstava Fonda obnove za rekonstrukciju i izgradnju gradskih saobraćajnica i proširenja programa izgradnje i rekonstrukcije gradskih saobraćajnica, koji je u vezi i sa rješavanjem imovinskih odnosa na izgradnji Ul. Vilka Vinterhaltera-dislokacija autobuske stanice; specifikacije fonda za obnovu Banja Luka, broj 01-491/2-79; zahtjeva za dodjelu građevinskog zemljišta, broj 02-4868/77 od 22.09.1977. godine; zapisnika o uviđaju i usmenoj raspravi na licu mjesta, broj 06/III-475-509/77 od 12.10.1977. godine; prijavnog lista o promjenama nastalim izgradnjom objekta broj 16/25-2 od 09.01.1977. godine, sa skicom dopunskog premjera za k.o. Banja Luka 7; kupoprodajni ugovor zaključen između SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem B.Luka i Radojke Mamula i dr, od 19.03.1977. godine; rješenja Sekretarijata za upravno pravne poslove SO Banja Luka, broj 09-465-107/73 od 12.02.1974. godine; rješenja Komisije za određivanje naknade za eksproprisane nekretnine broj 09-465-107/73 od 12.03.1974. godine; zahtjeva za uklanjanje privremenih objekata u Ul. Nikole Tesle broj 0401-867/79 od 08.12.1986. godine; dopisa Opštinske komisije za urbanizam, komunalne i stambene poslove Opštine Banja Luka, broj 09/ I-364-641/83 od 11.08.1983. godine; zahtjeva za dislokaciju montažno-demontažnih kioska "Autoprevoz" na uglu Ulica Vladimira Nazora i Nikole Tesle u Banja Luci, broj 05-1867/79 od 06.07.1983. godine; zahtjeva za rušenje objekata na staroj autobuskoj stanici u Banja Luci, upućen na ruke direktora "Autoprevoz" Banja Luka, broj 05-8977/82 od 07.02.1983. godine; zahtjeva za rušenje objekata na staroj autobuskoj stanici u Banja Luci, upućen na ruke direktora "Autoprevoz" Banja Luka, broj 05-8977/82 od 10.01.1983. godine; zahtjeva za rušenje objekata na staroj autobuskoj stanici u Banja Luci, upućen na ruke direktora "Autoprevoz" Banja Luka, broj 05-1867/79 od 16.12.1982. godine; zahtjeva za dislokaciju objekata autobuske stanice u Banja Luci, upućen na ruke direktora "Autoprevoz" Banja Luka, broj 05-1867/79 od 26.08.1982. godine; zahtjeva za dislokaciju objekata autobuske stanice u Banja Luci, upućen na ruke direktora "Autoprevoz" Banja Luka, broj 05-1867/79 od 14.07.1982. godine;

zahtjeva za dislokaciju objekata autobuske stanice u Banja Luci, upućen na ruke direktora "Autoprevoz" Banja Luka, broj 05-1867/79 od 24.11.1980. godine; rješenja o odobrenju za izgradnju nove gradske saobraćajnice Ul. I.Mažara (paralelnica sa M.Tita), od Ul. Pave Radana do M.Radmana, broj 04-360-665/74 od 02.08.1974. godine, sa idejnim projektom; rješenja o odobrenju za izgradnju broj 04-360-7/79 od 28.02.1979. godine, sa urbanističko tehničkim uslovima za privremenu lokaciju kioska; rješenja o odobrenju za izgradnju parkinga za putnička vozila na uglu ulica A.Šeremeta i Bulevar Lenjina u B.Luci, br. 04-360-147/77 od 10.08.1977. godine; potvrde broj 02-4121/77 od 05.07.1977. godine, sa urbanističko tehničkim uslovima za javno parkiralište; dopisa o dostavi ugovora br. 05-1867/79 od 16.10.1979. godine; presude Osnovnog suda Banja Luka, broj Ps-480/88 od 20.06.1988. godine, koja je pravosnažna 25.11.1988. godine; rješenja Višeg suda u Banja Luci, broj Pž-17/87 od 02.12.1987. godine; presude Opštinskog suda u Banja Luci, broj Mals-727/84 od 18.12.1985. godine; rješenja Okružnog suda Banja Luka, broj Pž-89/84 od 02.08.1984. godine; obavještenja Odjeljenja za prostorno uređenje administrativne službe Grada Banja Luka br. 03-360-470/11 od 10.08.2011.godine; akta UO Autoprevoz a.d. Banja Luka br. 6665/10 od 18.11.2010.godine; odgovora gradonačelnika tužioca br. 19-050-1731/2010 od 14.04.2011.godine; Zk.ul.br. 7071, 10272, 7077 i 7072 KO Banja Luka; Pl.br. 2318, 2835 KO Banja Luka 7.; Presude Osnovnog suda Banja Luka br. Ps 480/88 od 20.06.1988.godine; priklapanje spisa Osnovnog suda B. Luka br. Ps 480/88; izvršen uvid u spis Dn Zavoda za izgradnju Banja Luka, broj 02-5628/03 od 29.09.2003. godine, za provođenje predmetnog ugovora; PL 99 k.o. Banjaluka VII, kopije katastarskog plana; ZK ul.7072 k.o. Banjaluka sa prilogom ZK ul. 15050 k.o. Banjaluka; ZK ul.15049 Banjaluka sa prilogom ZK ul 15048 k.o. Banjaluka; ZK ul.7071 k.o. Banjaluka sa prilogom ZK ul.15049 k.o. Banjaluka; dopisa zavoda za izgradnju upućen SO Banjaluka broj 07-2737/80 od 10.4.1980.godine; odluke Autoprevoza Banjaluka o izgradnji autobuske stanice broj RS-RO 106/79; akta o zasnivanju dužničko povjerilačkog odnosa broj 01.01. od 01.11.1979.godine; rješenja o urbanističkoj saglasnosti broj 09/I-360-43/80 od 15.5.1980 godine; uplatnice na ime takse za urbanističku saglasnost i odobrenje za izgradnju; rješenje o odobrenju za izgradnju broj 09-360-43/80 od 15.5.1980.godine; odluke Izvršnog odbora Skupštine SIZ-a za upravljanje građ.zemljištem sa 16-ste sjednice od 19.6.1979.godine broj 104/79; ugovora broj 05-1867/79 od 2.7.1979.godine zaključen između SIZ-a za upravljanje građevinskog zemljišta i Autoprevoza; aneksa navedenog ugovora broj 05-867/79 od 1.3.1984.godine; ugovora zaključen između SIZ-a za upravljanje građ.zemljištem i Autorpevoza od 16.10.1979.godine; ovlaštenja ŽTP Sarajevo broj 2396/69 od 15.4.1969.godine; odluke Radničkog savjeta preduzeća Autoprevoz od 20.3.1969.godine broj 01-2063/69; ugovora zaključen između ŽTP Sarajevo i Autoprevoz Banjaluka od 9.1.1969.godine; rješenja Opštinskog suda Banjaluci broj DN-1214/69; uvjerenja IRB RS br.10-175-2/09 od 28.8.2009.godine, sa prilogom program privatizacije državnog kapitala obrazac B1; prateće tabele uz program privatizacije broj 1115-01/00 od 4.7.2000.g.; rješenja o odobrenju programa privatizacije Autoprevoz sa programom privatizacije državnog kapitala; akta i odluke o statusnim promjenama u preduzeću Autoprevoz od 1974.godine do 2001.godine; dopisa Osnovnog suda u Banjaluci broj Reg.R-769/07 od 13.9.2007.godine; dopisa Pravobranilaštva RS zavodu za izgradnju Banjaluka broj 406/04 od 25.5.2010.godine i dopisa Pravobranilaštva Gradu Banjaluka isti broj i isti datum; Rješenja Osnovnog suda u Banjaluci broj IP-496/08 od 1.7.2008.godine; rješenja Osnovnog suda u Banjaluci broj IP-495/08 od 11.6.2008.godine i rješenja Osnovnog suda u Banjaluci broj Ip-494/08 od 11.6.2008.godine; pročitani iskazi svjedoka Đurđević Svjetlane i Jusufović Asima, saslušani svjedoci Crnobrnja Mirjana, Grujić Slobodan, Dojčinović Rada, Matić Dušan, Đurić Sladimir, Kondić Đuro, Katić Trifunović Snježana i Vitimir Mikić, te je izvedeno vještačenje po vještaku geodetske struke Topić Predragu.

Nakon provedenog vještačenja i saslušanja vještaka Predraga Topića na glavnoj raspravi dana 04.09.2012.godine, punomoćnik tuženog-protivtužioca je precizirao protivtužbeni zahtjev na način a je tražio da sud obaveže tužioca-protivtužbenog da mu preda u posjed slobodne od lica i stvari nekretnine označene kao k.č.br. 3749/4, 3749/5 upisane u Pl.br. 99 KO Banja Luka 7; k.č.br. 3747, 3745, 3744 upisane u Pl.br. 4591 KO Banja Luka 7., što se po starom premjeru odnosi nekretnine označene kao k.č.br. 2424/19, 2424/20 upisane u Zk.ul.br 12696 KO Banja Luka; k.č.br. 2424/18, 2424/14, 2424/16 i 2424/17, upisane u Zk.ul.br 7070 KO Banja Luka uz naknadu troškova postupka sa zakonskom zateznom kamatom.

Na osnovu provedenih dokaza, a u skladu sa članom 8.Zakona o parničnom postupku (Sl.gl.RS br. 58/03, 85/03 i 74/05 u daljem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje valjanosti ugovora o regulisanju međusobnih odnosa zaključenog između prednika tužioca i prednika tuženog dana 16.10.1979.godine, a predmet protivtužbenog zahtjeva je predaja u posjed nekretnina koje su bile predmet tog ugovora. ✓

Među parničnim strankama je sporno da li je zaista zaključen ugovor od 16.10.1979.godine, jer tuženi isti osporava, obzirom da tužilac nije dostavio niti je mogao pribaviti primjerak originalnog ugovora nego samo fotokopiju, a sporno je i da li tužilac ima aktivnu legitimaciju u ovom sporu. ✓

Stvarna legitimacija u sporu predstavlja materijalno pravni odnos stranke prema predmetu spora. Slijedom toga, stranka je stvarno legitimisana ako je učesnik materijalno pravnog odnosa iz koga je nastala parnica. Ova stvarna legitimacija je predmet materijalnog prava i odgovara na pitanje da li je tužilac baš to lice koje je u jednom materijalno pravnom odnosu ovlašteno da ističe tužbeni zahtjev. Prema tome, tužilac je aktivno legitimisan ako je nosilac prava koje je predmet spora, a tuženi je pasivno legitimisan ako na njemu leži obaveza koja odgovara tom pravu. Tokom postupka tuženi tvrdi da Grad Banja Luka nije dokazao da je pravni sljedbenik SIZ-a za upravljanje građevinskim zemljištem u Banja Luci. ✓

Uvidom u Rješenje Okružnog privrednog suda u Banja Luci od 10.06.1977.godine, utvrđeno je da je u sudski registar upisano konstituisanje Samoupravne interesne zajednice za upravljanje građevinskim zemljištem Banja Luka, a ista je osnovana 20.04.1976.godine. ✓

Uvidom u rješenje Osnovnog suda udruženog rada od 13.04.1988.godine, utvrđeno da je upisana promjena naziva SIZ-a tako da isti glasi Samoupravna interesna zajednica komunalnih djelatnosti.

Uvidom u odluku SO Banja Luka od 28.12.1990.godine objavljena u Službenom glasniku Opštine Banja Luka br. 11/90, utvrđeno je da je tom odlukom uređen prestanak rada SIZ-a komunalnih djelatnosti Banja Luka, preuzimanje poslova, prava, obaveza, sredstava, imovine i radnika zajednice. Članom 2 Odluke utvrđeno je da SIZ prestaje sa radom 31.12.1990.godine, kojim danom gubi status pravnog subjekta, a poslove koje je do tada obavljao SIZ preuzima Opštinska komisija za urbanizam, saobraćaj i komunalne poslove, donosno Opštinski sekretarijat za imovinsko pravne i stambene poslove Opštine Banja Luka u dijelu koji se odnose na imovinske poslove, a članom 4 je određeno da se prava i obaveze zajednice u pogledu zaključenih pravnih poslova kao i prava i obaveze u pogledu prava raspolaganja na nekretninama prenose sa 31.12.1990.godine na Opštinu Banja Luka.

Naprijed navedenim dokazima nesporno je utvrđeno da je Grad Banja Luka pravni sljednik SIZ-a za upravljanje građevinskim zemljištem u Banjaluci, pa je iz tog razloga prigovor aktivne legitimacije odbijen kao neosnovan. ✓

Uvidom u fotokopiju ugovora o prenosu prava korišćenja nepokretnosti od 09.01.1969.godine, utvrđeno je da je isti zaključen između ŽTP Sarajevo kao prenosioca i Preduzeća za prevoz putnika „Autoprevoz“ iz Banjaluke kao primaoca. Ovim ugovorom je prenosilac na osnovu Odluke Radničkog savjeta tog preduzeća od 19.11.1968.godine prenio na primaoca na osnovu odluke Radničkog savjeta „Autoprevoz“ od 20.03.1969.godine pravo korišćenja na zemljištu poblize opisanom u tački 1. ugovora u ukupnoj površini od 23.671m², kao i staničnu zgradu i sve nus objekte koji se nalaze na prenesenom zemljištu. Tačkom 3. ugovora određena je naknada u ukupnom iznosu od 200.000,00 dinara i konstatovano je da je primalac izvršio uplatu navedenog iznosa dana 06.03.1968.godine, kako je bilo predviđeno ugovorom od 31.01.1968.godine. Ugovor je potpisan od strane ugovornih strana i ovjeren od strane Skupštine opštine Banja Luka dana 07.04.1969.godine, kao i od strane Opštinskog suda u Sarajevu dana 16.04.1969.godine. Uz fotokopiju ovog ugovora priložena i potvrda notara Irene Mojović, kojom se potvrđuje da je to fotokopija originalne isprave koja je notar u lično predočena u kancelariji notarskog ureda.

Uvidom u ugovor od 19.07.1977.godine, utvrđeno je da je isti zaključen između SIZ-a za upravljanje građevinskim zemljištem u Banja Luci i Preduzeća za izgradnju iz Banja Luke, a predmet istog je povjeravanje poslova SIZ-a i utvrđivanje naknada za obavljanje tih poslova. Ovim ugovorom i to članom 1. taksativno su nabrojani poslovi koje Preduzeće za izgradnju obavlja u ime SIZ-a, a članom 4.

ugovorom je određena naknada za obavljanje ovih poslova. Ugovor je potpisan i ovjeren od strane obe ugovorne strane.

Uvidom u fotokopiju ugovora broj 05-1867/79 od 16.10.1979. godine, utvrđeno je da je isti zaključen između SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem u Banja Luci koji je bio zastupan po Zavoda za izgradnju Banja Luka i RO „Putnički saobraćaj Autoprevoz“ koji je bio zastupan po direktoru Šolaja Jefti; da je predmet ugovora regulisanje međusobnih odnosa ugovornih strana vezanih dislokaciju Stare autobuske stanice u Banja Luci; da je članom 2. tog ugovora određeno da RO Autoprevoz prenosi u korist SIZ-a pravo korištenja na nepokretnostima KO Banja Luka taksativno pobrojanim u tom članu, a članom 4. da je saglasan da SIZ na osnovu tog ugovora upiše pravo korištenja na opisanim nepokretnostima u ZK ured Osnovnog suda u Banja Luci; da se SIZ obavezao isplatiti sredstva od 4.262.283,00 dinara dok razliku od 423.000,00 dinara platiti sa redovnog računa. Ugovor je ovjeren i potpisan od strane ugovornih strana.

Uvidom u zahtjev za uknjižbu od 29.09.2003. godine, utvrđeno je da se Zavod za izgradnju pismenim putem obratio Osnovnom sudu Banja Luka – Zemljišno knjižnom odjeljenju s molbom da provede u zemljišnim knjigama priloženi ovjereni ugovor o prenosu prava korištenja na nepokretnostima, zaključen između SIZ-a za upravljanje građevinskim zemljištem Banja Luka i RO Autoprevoz pod brojem 05-1867/79 dana 16.10.1979.godine.

Uvidom u dopis Zavoda za izgradnju od 23.01.2004.godine, utvrđeno je da je isti urgirao kod Osnovnog suda Banja Luka zahtjev za uknjižbu gore navedenog ugovora u zemljišno knjižnoj evidenciji.

Uvidom u zahtjev za dodjelu građevinskog zemljišta, broj 02-4868/77 od 22.09.1977. godine, utvrđeno je da se SIZ obratio SO Banja Luka Odjeljenju za imovinsko pravne poslove sa zahtjevom za dodjelu građevinskog neizgrađenog nacionalizovanog zemljišta u cilju realizacije urbanističkog rješenja za izgradnju poprečne veze između ulica Maršala Tita i Paralelne ulice. U zahtjevu su taksativno nabrojane katastarske čestice i njihove površine te su navedeni vlasnici istih, među kojima je i k.č.br. 2424/11 u pov. 1.405m² upisana u Zk.ul.br 7453 gdje je kao nosilac prava korištenja upisan Autoprevoz Banja Luka. Na zahtjevu je konstatovano da su ZK izvadci i prijavni list „C“ sa kopijom katastarskog plana priloženi zahtjevu za izuzimanje predmetnog zemljišta.

Uvidom u zapisnik o uvidaju i usmenoj raspravi na licu mjesta, broj 06/III-475-509/77 od 12.10.1977. godine, utvrđeno je da je izvršen uvidaj i usmena rasprava na licu mjesta radi izuzimanja iz posjeda ranijih vlasnika građevinskog neizgrađenog zemljišta u društvenoj svojini. Pod tačkom 7. zapisnika konstatovano je da je vještak geometar izjavio da je izvršio identifikaciju zemljišta koje je predmet tog izuzimanja te utvrdio da se radi o k.č. 2424/11 u pov. 1.405m² upisano u Zk.ul.br 7453 KO Banja Luka kao društvena svojina a nosilac prava korištenja Autoprevoz sa 1/1 dio, te da na predmetnom zemljištu nema građevinskih objekata, na šta je predstavnik SIZ-a izjavio da ostaje kod prijedloga da se predmetno zemljište izuzme i dodjeli SIZ-u, radi realizacije urbanističkog rješenja izgradnje poprečne veze između ulica Maršala Tita i Paralelne.

Uvidom u zaključak Izvršnog odbora SO B.Luka, broj 01/II-362/79 od 19.06.1979. godine, o davanju saglasnosti SIZ-u građevinskim zemljištem B.Luka, za virmanisanje u okviru ranije odobrenih sredstava Fonda obnove za rekonstrukciju i izgradnju gradskih saobraćajnica i proširenja programa izgradnje i rekonstrukcije gradskih saobraćajnica, utvrđeno je da je SIZ-u data saglasnost za virmanisanje u okviru ranije odobrenih sredstava Fonda za obnovu Banja Luke sa namjenom za rekonstrukciju i izgradnju gradskih saobraćajnica, te da će se virmanisanje izvršiti do iznosa od 8.296.000,00 dinara, i koji se iznos usmjerava na rekonstrukcije gradskih saobraćajnica gdje je pod tačkom b. Navedeno rješavanje imovinskih odnosa na ulici Atifa Šeremeta i Vilka Vinterhaltera u vrijednosti od 1.200.000,00 dinara.

Uvidom u specifikacije fonda za obnovu Banja Luka, broj 01-491/2-79, utvrđeno je da je Fond za obnovu Banjaluke odobrio sredstva u iznosu od 13.577.000,00 dinara na ime otkupa dijela stare željezničke stanice i 480.000,00 dinara na ime rekonstrukcije Ul. A. Šeremeta i dovršenje Ul. V. Vinterhaltera.

Uvidom u ugovor o korištenju sredstava bez obaveze vraćanja, broj 170/79 od 12.10.1979. godine, utvrđeno je da je isti zaključen između SIZ-a Banja Luka i PBS – Osnovne banke Banja Luka. Navedenim ugovorom PBS odobrava SIZ-u investiciona sredstva u iznosu od 14.057.000,00 dinara bez obaveze vraćanja, a sredstva se odobravaju iz Fonda za obnovu Banja Luke na osnovu Odluke IO SO Banja Luka od 02.08.1979.godine. Tačkom 104. određeno je da će se odobrena sredstva upotrijebiti za otkup dijela Stare željezničke stanice, rekonstrukciju Ul. A. Šeremeta i dovršenje Ul. Vilka Vinterhaltera.

Uvidom u zahtjeve za dislokaciju objekata autobuske stanice u Banja Luci, utvrđeno je da se Zavod za izgradnju u više navrata u toku 1982. godine, obraćao Autoprevozu pozivajući iste da dislocira objekte visokogradnje i niskogradnje.

Uvidom u fotokopiju ugovora broj 05-1867/79 od 22.10.1979. godine, utvrđeno je da je isti sačinjen između SIZ za upravljanje građevinskim zemljištem u Banja Luci zastupanog po Zavodu za izgradnju Banja Luka i RO „Putničkog saobraćaja - Autoprevoz“, čiji predmet je regulisanje međusobnih odnosa ugovornih strana vezanih za dislokaciju Stare autobuske stanice. Ovaj ugovor je zaveden pod istim poslovnim brojem (05-1867/79) kao i ugovor od 16.10.1979.godine i razlika je u članu 6. jer je u ovom ugovoru navedeno da SIZ na ime dijela naknade za predmetne objekte ima platiti iznos od 13.577.000,00 dinara dok u Ugovoru od 16.10.1979.godine stoji iznos od 4.685.283,00 dinara. Ovaj ugovor ne sadrži član kojim se konstatuje da SIZ angažuje sredstva u iznosu od 4.262.283,00 dinara, dok će razliku od 423.000,00 dinara platiti sa redovnog računa, koji član sadrži ugovor od 16.10.1979.godine, u ostalom dijelu ugovori su potpuno identični i potpisani od istih ovlaštenih lica.

Uvidom u službenu zabilješku od 31.10.1979. godine, utvrđeno je da je ista sačinjena u prostorijama Zavoda za izgradnju, a vezano za ugovor zaključen dana 22.10.1979.godine. Sačinjena je od strane predstavnika RO Autoprevoz Popović Bjelana i Avramović Milana i od strane predstavnika Zavoda za izgradnju za izgradnju Kadrić Ferida, Đurđević Svjetlane i Jusufović Asima, a u smislu pojašnjenja odredbe člana 5. zaključenog ugovora, te je konstatovano da će se isključenje svih instalacija vršiti u nivou terena postojećih objekata i platoa uz obavezu RO Autoprevoz da pribavi sve prethodne saglasnosti komunalnih organizacija, te da će se u istom nivou izvršiti čišćenje terena i odvoz materijala, a u slučaju da stepen izvedenih radova na Novoj autobuskoj stanici ne omogući obezbjeđenje funkcije na novom lokalitetu to će se pitanje krajnjeg roka ovih objekata naknadno zajednički definisati. Konstatovano je i to da tim radovima ne smije ni na koji način ometati realizacija radova na sanaciji i rekonstrukcije Stare željezničke stanice u objekat Umjetničke galerije.

Uvidom u odluku Radničkog savjeta RO Autoprevoz od 14.08.1979.godine, utvrđeno je da je RS donio odluku o izgradnji investicionog objekta autobuske stanice u Banja Luci, a da se sredstva obezbjeđuju dijelom iz vlastitih sredstava a dijelom zaduženjem kod „Jugobanke“.

Uvidom u odluku Izvršnog odbora Skupštine SIZ-a za upravljanje građevinskim zemljištem u Banja Luci broj 104/79 od 19.juna 1979. godine, utvrđeno je da je SIZ odlučio da ustupi građevinsko zemljište Autoprevozu Banja Luka za izgradnju prve faze autobuske stanice u Ul. Braće Podgornika. U odluci je navedeno da se ustupa zemljište u pov. 34000m² u skladu sa urbanističkim rješenjem a da se RO Autoprevoz Banja Luka obavezuje platiti SIZ-u na ime učešća u troškovima uređenja i naknade za ustupljeno građevinsko zemljište iznos od 12.645.324,00 dinara.

Uvidom u fotokopiju ugovora broj 05-1867/79 od 02.07.1979.godine zaključen između SIZ-a za upravljanje građevinskog zemljišta i RO Autoprevoza, čiji predmet je regulisanje međusobnih odnosa ugovornih strana vezano za ustupanje građevinskog zemljišta RO Autoprevoz na kome je urbanističkim rješenjem predviđena izgradnja prve faze autobuske stanice u Ul. Braće Podgornika u B. Luci. U članu 2. je navedeno da se ustupa zemljište u pov. od 34.000m² te da će se u prvoj fazi graditi stanični objekti u pov. od 6.786m². Članom 3. obavezala se RO Autoprevoz da na ime učešća u troškovima uređenja i naknade za ustupljeno građevinsko zemljište uplati u korist SIZ-a 12.645.324,00 dinara, dok se članom 4. SIZ obavezao da će navedeno zemljište ustupiti RO Autoprevoz u skladu sa urbanističkim rješenjem. Ovaj ugovor je potpisan i ovjeren od strane ugovornih strana.

Uvidom u fotokopiju aneksa ugovora broj 05-867/79 od 01.03.1984.godine, utvrđeno je da je isti sačinjen između SIZ-a i RO Autoprevoz, a vezan je za doplatu naknade radi pripremanja i ustupanja građevinskog neizgrađenog zemljišta. Članom 1. je konstatovano da je zaključen osnovni ugovor 02.07.1979.godine. U član 3. aneksa određeno je da se RO Autoprevoz na ime cijene za ustupljeno građevinsko zemljište obavezuje platiti SIZ-u dodatna sredstva u iznosu od 40.019,00 dinara do 31.03.1984.godine.

Uvidom u rješenje o odobrenju za izgradnju SO Banja Luka, Opštinske komisije za urbanizam, komunalne i stambene poslove 09/1-360-33/82 od 16.03.1982. godine, utvrđeno je da je Autoprevozu Banja Luka odobreno da kao investitor može pristupiti izgradnji prve faze autobuske stanice. Ovim rješenjem su taksativno navedena prava i obaveze investitora.

Uvodim u Rješenje o dopuni rješenja broj 09/1-360-113/82 od 05.07.1982. godine, utvrđeno je da je prethodno rješenje dopunjeno na način da se Autoprevozu odobrava da kao investitor može pristupiti izgradnji pješačkog plato sa fontanom, ekonomskog platoa, pješačko ekonomske staze, ograde oko polaznih perona, ulazno i izlazne rampe, interfona i napojnih kablova.

Uvidom u Rješenje Instituta za ispitivanje materijala Banja Luka broj 1302-1/04-360-88/82 od 26.08.1982. godine, utvrđeno je da je ovaj Institut dao dozvolu za korištenje i izdao upotrebnu dozvolu za objekat autobuska stanica na novoj lokaciji.

Uvidom u presudu Osnovnog suda Banja Luka, broj Ps-480/88 od 20.06.1988. godine, utvrđeno je da je tuženi RO Autoprevoz obavezan dislocirati objekte Stare autobuske stanice i to: montažni kiosk „Vijesnik“ pov. 6m², bife „Slavija“ pov. 50,16m² i montažni kiosk „Oslobođenje“ pov. 6m², upisane na k.č.br. 2424/6 pov. 10.000m².

Tužilac je tokom postupka tvrdio da je ova presuda postala pravosnažna 25.11.1988. godine, te je predložio da se pribavi spis, međutim, na traženje ovog suda Okružni sud – arhivar se izjasnio da postoji upisnik ali da nema spisa te da se stranke ne slažu, o čemu je sačinjena služben zabilješka koja se nalazi u ovom spisu.

Uvidom u zk.ul.br. 7453 k.o. Banja Luka, utvrđeno je da se nekretnine iz ovog zk.izvatka vode kao društvena svojina sa pravom korištenja na A.D. Autoprevoz sa 1/1 dijela. ✓

Uvidom u pl.br. 99 k.o. B.Luka 7, utvrđeno je da je kao posjednik upisan Autoprevoz sa 1/1 dijela. ✓

Uvidom u Zk. ul.7070 k.o. Banjaluka, utvrđeno je da su nekretnine iz ovog zk. izvatka upisane kao društvena svojina sa 1/1 dijela, a da je uknjiženo pravo raspolaganja na Autoprevoz a.d. Banja Luka sa 1/1 dijela. ✓

Uvidom u u zk.ul.br. 7071 k.o. Banja Luka, utvrđeno je da su nekretnine iz ovog zk. izvatka upisane kao društvena svojina sa 1/1 dijela, a da je uknjiženo pravo raspolaganja na Autoprevoz a.d. Banja Luka sa 1/1 dijela. ✓

Uvidom u zk.ul.br. 7072 k.o. Banja Luka, utvrđeno je da su nekretnine iz ovog zk. izvatka upisane kao društvena svojina sa 1/1 dijela, a da je uknjiženo pravo raspolaganja na Autoprevoz a.d. Banja Luka sa 1/1 dijela. ✓

Uvidom u zk.ul.br. 7273 k.o. Banja Luka, utvrđeno je da su nekretnine iz ovog zk. izvatka upisane kao društvena svojina sa 1/1 dijela, a da je uknjiženo pravo raspolaganja na Autoprevoz a.d. Banja Luka sa 1/1 dijela. ✓

Uvidom u Program privatizacije državnog kapitala tuženog i prateće tabele od 04.07.2000.god utvrđeno je da su sporne nekretnine (stara autobuska stanica) ušle u ovaj Program.

Uvidom u Uvjerenje IRB RS br. 10-175-2/09 od 28.08.2009. god. utvrđeno je da je Program privatizacije državnog kapitala kod tuženog odobren rješenjem Direkcije za privatizaciju br 01-1115-4/99 od 09.07.2001.god. ✓

Na glavnoj raspravi pročitana je iskaz svjedoka Đurđević Svjetlane datog na zapisnik kod ovog suda od 28.10.2010.godine. Ovaj svjedok je bila zaposlena u Zavodu za izgradnju od 1972.godine do penzije na poslovima referenta za imovinsko pravne poslove i navela je da se sjeća da je bilo ugovora o izuzimanju zemljišta od ranijih vlasnika, odnosno korisnika radi dislokacije Stare autobuske stanice, a da se ne sjeća da je učestvovala u zaključivanju tih ugovora. Nakon što joj je dat na uvid ugovor od 22.10.1979.godine, potvrdila je da se na istom nalazi njen paraf ali da je ugovor potpisan od strane predsjednika SIZ-a. U odnosu na ugovor od 16.10.1979.godine, izjavila je da misli da taj ugovor nije radila jer se na istom ne nalazi njen potpis; nije se mogla sjetiti da li je pitanje dislokacije Stare autobuske stanice i lociranje nove bio jedinstven postupak; da se ne može tačno sjetiti izrade tog konkretnog ugovora, ali se izjasnila, sudeći po svom parafu, potpisu njenog šefa i ovlaštenih lica da je i taj ugovor rađen po principu kako su svi ugovori tada rađeni, a to je da ga je ona pripremila, njen rukovodilac odobrio, a zatim ga potpisala ovlaštena lica; nije se mogla sjetiti nikakvih detalja vezanih za realizaciju tog konkretnog ugovora, te da nema ličnih saznanja vezano za plaćanje po navedenom ugovoru.

Na glavnoj raspravi pročitana je iskaz i svjedoka Jusufović Asima, saslušanog kod ovog suda dana 28.10.2010.godine. Ovaj svjedok je izjavio da je u Zavodu za izgradnju radio od 1973.godine, kao obračunski tehničar za ustanovljavanje vrijednosti objekata koji su izuzeti ili ekspropisani po urbanističkom planu; da je radio na procjeni vrijednosti objekata koji su se nalazili na toj lokaciji, zbog potrebe izgradnje paralelne saobraćajnice i realizacije urbanističkog plana u tom dijelu, te da se radilo o objektima nadstrešnica sa peronima, biletarnica koju je kasnije koristio bokserski klub, montažna biletarnica između Tepičeve ulice i Ulice Nikole Tesle i još jedna mana biletarnica ispod zidane nastrešnice; da je vrijednost utvrđivana radi potrebe dislokacije tih objekata; da se sjeća da je bio na radnom sastanku u Autoprevozu na kojima su usklađeni obračuni i konačna cifra o čemu je sačinjen zapisnik; da direktna saznanja vezano za isplatu naknade. ✓

U svom iskazu svjedok Đuro Kondić koji je bio zaposlen u Zavodu za izgradnju od 1972.godine, kao rukovodilac službe za pripremanje građevinskog zemljišta, izjavio je da koliko se sjeća, su izgradnja Nove i dislokacija Stare autobuske stanice bila jedna drugom uslovljena; da se sjeća da su napravljena dva ugovora, jedan za dislokaciju Stare autobuske stanice a drugi za ustupanje zemljišta za izgradnju Nove stanice. Nakon što mu su dati na uvid ugovori od 16. i 22.10.20179.godine, izjavio je da koliko se on sjeća, su ti ugovori isti samo je nešto promjenjeno kod cifara iz njemu nepoznatih razloga, ali da ih je on parafirao. Na upit, da pojasni član 3. ugovora od 02.07.1979.godine, šta znači naknada za ustupljeno zemljište, svjedok je izjavio da misli da misli da je riječ o gradskoj renti, da u iznos naknade koji je Autoprevoz trebao platiti SIZ-u na ime troškova uređenja zemljišta ulazi i naknada koju je SIZ platio prethodno bivšim vlasnicima zemljišta. Na pitanje da li su ugovori koji mu se prezentuju autentični, izjavio je da je to teško reći jer iste nije pravio lično, odnosno ugovore su pisali referenti a parafi svjedoka su bili direktoru garancija da su ugovori dobro napravljeni. Izjavio je da ne zna da li je SIZ platio Autoprevozu naknadu, a koliko mu je poznato da nije vršena eksproprijacija. Isto tako nije mu poznato da li je Autoprevoz bio u obavezi da plati naknadu za ustupljeno zemljište na Novoj autobuskoj stanici.

U svom iskazu svjedok Snježana Katić-Trifunović, koja je bila zaposlena u Zavodu za izgradnju od 1976.godine do 2008.godine, na imovinsko pravnim poslovima, izjavila je da ugovor koji joj je predložen od 16.10.1979.godine predstavlja tipičan ugovor sa svojom formom kao što su bili ugovori iz tog perioda, ne ulazeći u njegovu suštinu, međutim nije mogla potvrditi autentičnost jer ga nije sama sačinjavala; da nije bila nosilac posla na dislokaciji Stare autobuske stanice tako da nije koristila takav ugovor kakav je predložen, ali je izjavila da je poznato da je zaključen ugovor između SIZ-a i Autoprevoza jer se radilo o velikom poslu koji je zbog svog obima i značaja bio poznat svim radnicima zavoda, ali nije mogla da se izjasni da li je to taj ugovor. Izjavila je da joj nije poznato da li je Autoprevoz platio naknadu za dodjeljeno zemljište, kao i da joj nije poznato da li je izvršena eksproprijacija zemljišta od Autoprevoza na lokaciji Stare autobuske stanice.

U svom iskazu svjedok Mirjana Crnobrnja, koja je zaposlena u Autoprevozu kao službenik od 1978.godine, izjavila je da joj je radno mjesto na početku bilo na staroj autobuskoj stanici preko puta parka, gdje su se nalazili kiosci, natkriveni peroni prigradski, međugradski, međunarodni, biletarnice, buregdžinica koja je bila u zakupu i BK Slavija pod zakupom i kiosci Oslobođenja i još neki koga se ne može sjetiti, a da je preko puta bila upravna zgrada i još jedan objekat i na vrhu ulice kiosk preko puta

Hotela Bosne koji i danas postoji, da su na toj strani bili dolazni peroni koji su imali proširenje ali nije sigurna da su bili natkriveni; da se 1982.godine jedan dio preselio na novu lokaciju i to međunarodni i međugradski saobraćaj, a gradski i prigradski saobraćaj se još uvijek odvijao na staroj autobuskoj stanici kao i dvije rane linije međugradskog saobraćaja; da se sjeća da je Autoprevoz dizao kredite za izgradnju nove stanice od Fonda za razvoj; da je stara autobuska stanica bila vlasništvo Autoprevoza, a nema saznanja da je Autoprevoz ikada predao ili ustupio tu nekretninu, te se ista još uvijek vodi kao njihovo osnovno sredstvo.

U svom iskazu Dojčinović Rada, koja je zaposlena u Autoprevozu kao službenik od 1975.godine, izjavila je da je njeno radno mjesto fizički bilo na staroj autobuskoj stanici, gdje su se od objekata sa desne strane na strani Galerije nalazili šalter služba, ABC obračuna i toalet kao i kiosci, biletarnica sa 6 ili 7 šaltera, blagajna, prostorija za otpornika, toalet, službe koje su ugovarale vožnju i obračun konduktera; sa te strane su se nalazili dolazni peroni a preko puta polazni; da je bilo 12 do 15 natkrivenih perona. Izjavila je da se sjeća da je na nekom zboru radniku direktor rekao da je kupio novu lokaciju na koju će se preseliti; da se Stare autobuske stanice koristila koristila do 2000.godine, ali i danas ima tamo objekat za prodaju karata.

U svom iskazu svjedok Grujić Slobodan, koji je zaposlen u Autoprevozu kao mehaničar od 1981.godine, izjavio je da je njegovo radno mjesto bilo u radionici na Banjalučkom polju. I ovaj svjedok je potvrdio da su se na staroj stanici nalazili odlazni i dolazni peroni, natkriveni objekat, biletarnica, buregdžinica, kiosci Oslobođenja, Vijesnika i još neki kiosci; da se međunarodni i međugradski saobraćaj bio prebacio na novu lokaciju a da je prigradski koristio staru autobusku stanicu do 1990.godine kada je otišao na Kalvan; da je Autoprevoz imao svoje taksije koji su bili parkirani lijevo od Parka Petar Kočić.

U svom iskazu svjedok Đurić Sladimir, koji se bavio taksi prevozom od 1993. do 1999.godine, izjavio je da nije bilo sjedišta taksi službe nego da su taksisti slobodno vozili po gradu, a da je najčešće bio na lokaciji Stare autobuske stanice gdje su najčešće taksisti stajali jer su dolazili prigradski, međugradski autobusi, pa je to taksistima bilo zanimljivo. Ovaj svjedok izjavio da je naknadu za korištenje tog prostora plaćao mjesečno Autoprevozu u crvenom kiosku gdje je bila blagajna. Potvrdio je da su u to vrijeme tu lokaciju koristile lokalne linije, a koristili su i svi međunarodni prevoznici, ali da ne zna da li su oni plaćali neku naknadu.

U svom iskazu svjedok Mikić Vitomir, koji je bio zaposlen kao zemljišno knjižni referent u ZK uredu Osnovnog suda u Banjaluci, izjavio je da je on postupao po zahtjevu Zavoda za izgradnju Banja Luka, za upis prava korištenja nekretnine gdje je upis tražen u korist Grada Banja Luka, a uz zahtjev je predočen ugovor o prenosu prava korištenja u ovjerenoj fotokopiji koja u smislu odredbe člana 3. Zakona o zemljišnim knjigama nije ispunjavala pretpostavke za upis; da je Zavod upoznat sa tim i da pored toga nije priložio originalna dokumenta, tako da je zahtjev odbijen i odbijanje je zabilježeno u zemljišnoj knjizi. Takođe je naveo da ugovor nije bio dovoljno čitljiv i nisu bile vidljive površine pojedinih parcela kao i njihove oznake. Izjavio je da mu nije dostavljen dokaz da je izvršena isplata po tom ugovoru.

U svom iskazu svjedok Matić Dušan, izjavio je da je bio zaposlen kao vozač u firmi MD Raissen, a im je kooperant bio Autoprevoz Banja Luka od 1998. pa do danas; da su koristili usluge Autoprevoza, odnosno plaćali naknade za korištenje Stare autobuske stanice, a odvojeno za Novu autobusku stanicu; da su staru stanicu koristili misli čak do 1997., 1998.godine.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Predraga Topića od 04.04.2012.godine i Dopune nalaza od 21.08.2012.godine koji je, u stvari, konačan nalaz, kako se vještak izjasnio, čiji je predmet bio da identifikuje nekretnine iz ugovora od 16.10.1979.godine, utvrđeno je da je ovaj vještak identifikovao navedene nekretnine koje su predmet tužbenog zahtjeva što je vidljivo i iz skice koja je u prilogu nalaza. Naime, radi se o k.č.br. 2424/6 pov. 16.022 m²-dio bivše pruge, upisana na tuženog sa pravom korišćenja sa 1/1 dijela u ZK ul 7453 KO Banjaluka; k.č.2424/1 pov 543m²-dio bivše pruge, upisana u isti zk ul sa pravom korišćenja na tuženom; k.č.2424/7 pov. 55m², - bivša pruga upisana u isti ZK ul. na tuženog sa 1/1 dijela; k.č.2424/9 pov.1m²-bivša pruga upisana u isti ZK ul; k.č.16/13 pov. 1247m²- objekat stare željezničke stanice-zgrada sa dvorištem-bivši kolodvor, takođe upisana u ZK ul 7453 KO banjaluka na tuženom sa pravom korišćenja 1/1 dijela; k.č. 16/12 pov. 1327m²-park i objekat zanatskih usluga, upisan

u isti ZK ul; k.č. 16/14 pov 578m²- prolaz za taksi auta-isti ZK ul i k.č.16/41 pov 181m²-gradsko parkiralište. Sve ove k.č. upisane su sa pravom korištenja na tuženog u ZK ul br 7453 KO Banjaluka, a na osnovu ugovora od 09.01.1969. koji su zaključili tuženi i ŽTP Sarajevo. Vještak je identifikovao navedene parcele i po novom premjeru, a iste su danas upisane u ZK ul 7071 KO Banjaluka, odnosno PL 99 KO Banjaluka 7, ZK ul 7070 KO Banjaluka, ZK ul 12696 KO Banjaluka, PL 4591 KO Banjaluka 7, ZK ul 7072 KO Banjaluka, ZK ul 11937 KO Banjaluka. U navedenim ZK ul i posjedovnim listovima upisan je tuženi kao korisnik i posjednik sa 1/1 dijele. Vještak je u nalazu naveo da je, u međuvremenu od 1979. godine do danas, dolazilo do cijepanja parcela više puta zbog usaglašavanja novog i starog premjera, kao i prilikom izgradnje i rekonstrukcije kolovoza i parking mjesta. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je isti urađen u skladu sa pravilima nauke i struke, a i potkrepljen je zk izvadcima, posjedovnim listovima i skicama lica mjesta. Zastupnik po zakonu tužioca je na glavnoj raspravi, a nakon saslušanja vještaka, predložio da se izvrši dopunsko vještačenje zbog neslaganja u površini, odnosno da se vještak pismeno izjasni zašto je došlo do tog neslaganja. Vještak je prilikom saslušanja izjavio da sporna parcela 2424/6 oblikom odgovara naznačenim nekretninama iz nalaza; da je prilikom usaglašavanja starog i novog premjera došlo do pogrešnog preuzimanja, a osim toga da zemljišna knjiga nije garantovala površinu svojih parcela, te da on ne može objasniti postupak referenta koji je radio usaglašavanje. Na pitanje da li bi kada bi izvršio spajanje svih identifikovanih parcela starog i novog premjera dobio identičnu površinu-plohu, fizički realan prostor koji je postojao 1979. god, vještak je izjavio da su oblik, granice parcela iz 1979. god i sadašnjih koje su nastale cijepanjem identične, ne gledajući površinu. Imajući u vidu ovaj odgovor vještaka kao i zadatak sa lica mjesta i ograničenje prostora u kojem se trebao kretati vještak prilikom izrade nalaza, a koji je dat od strane tužioca, sud je odbio prijedlog za dopunsko vještačenje.

Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje valjanosti ugovora od 16.10.1979. godine.

Nesporo je tokom postupka utvrđeno da je tuženi na osnovu ugovora zaključenog sa ŽTP Sarajevo stekao pravo vlasništva na spornim nekretninama.

Odredbom člana 26. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Službeni glasnik RS“ br. 17/93, 3/96, 39/03, 74/04 - u daljem tekstu ZOO), propisano je da je ugovor zaključen kada su se ugovorne strane saglasile o bitnim sastojcima ugovora.

Odredbom člana 67. stav 1. istog zakona, propisano je da zaključenje ugovora ne podliježe nikakvoj formi osim ako je zakonom drugačije određeno.

Zakonom o prometu nepokretnosti (Sl. list SRBiH br. 38/78, 29/90), uređeni su uslovi i postupak pod kojima se vrši promet nepokretnosti, a pod nepokretnošću se, u smislu tog zakona, podrazumjeva poljoprivredno i građevinsko zemljište, šume i šumsko zemljište, neplodno zemljište, zgrade, stanove i poslovne prostorije kao posebne dijelove zgrada.

Odredbom člana 9. navedenog zakona, je propisano da se ugovor o prenosu nepokretnosti sa jednog na drugo pravno lice i o otuđenju nepokretnosti iz društvene svojine zaključuje u pismenom obliku. Ugovor na osnovu koga se prenosi pravo svojine na nepokretnosti mora biti sačinjen u pismenom obliku, a potpisi ugovarača ovjereni u nadležnom sudu. Ugovor koji je zaključen protivno ovim odredbama ne proizvodi pravno dejstvo. Izuzetno, ugovor zaključen u pismenoj formi na osnovu koga se prenosi pravo svojine, proizvodiće pravno dejstvo iako potpisi ugovarača nisu ovjereni u nadležnom sudu, ako su ugovorne strane izvršile u cjelini ili u pretežnom dijelu obaveze koje iz njega nastaju ili ako je taj ugovor zaključen u prisustvu najmanje dva svjedoka koji su se potpisali na ugovor.

Ugovor čije utvrđenje valjanim zahtjeva tužilac je dostavljen sudu u fotokopiji i iz iste je vidljivo da isti ugovor nije ovjeren pred nadležnim sudom. Tokom postupka tužilac nije provedenim dokazima pouzdao dokazao da je ovaj ugovor i zaključen između parničnih stranaka. Tužilac nije dostavio sudu original ugovora čiju pravnu valjanost utvrđuje, a materijalni dokazi koji su izvedeni u toku ovog postupka ne mogu sa potpunom izvjesnošću potvrditi činjenicu da je takav ugovor i zaključen. Osim toga, sve i da je zaključen, odnosno da postoji negdje originalni primjerak istog, i tada on ne bi ispunio obaveznu zakonsku formu koju propisuje odredba člana 9. Zakona o prometu nepokretnosti, a sankcija nedostatka potrebne forme propisana je članom 70. ZOO-a, koji kaže da ugovor koji nije zaključen u propisanoj

formi nema pravno dejstvo. Mada odredba člana 9. Zakona o prometu nepokretnosti predviđa mogućnost da ukoliko ugovor nije ovjeren pred nadležnim sudom može izuzetno proizvesti pravno dejstvo ukoliko su ugovorne strane izvršile u cjelini ili u pretežnom dijelu obaveze koje iz njega proizilaze. Tužilac tokom postupka nije dokazao da su parnične stranke izvršile ugovorene obaveze. Naime, navedenim ugovorom tuženi prenosi na tužioca određene nepokretnosti. Ugovor je zaključen 1979.godine, a prema izjavama saslušanih svjedoka, što je i opšte poznata činjenica, tuženi je koristio sporne nekretnine u punom obimu do kraja 1999. i početkom 2000.godine, a jednim dijelom ih i sada koristi (ima svoj kiosk za prodaju karata). Tokom postupka nije izveden dokaz kao što je npr. zapisnik o primopredaji ili zapisnik o uvođenju u posjed, što bi bio dokaz da je tuženi uveo u posjed tužioca i predao mu navedene nekretnine. Obaveza tužioca je bila da za ove nekretnine plati naknadu u iznosu od 4.685.283,00 dinara (koji iznos naknade promjenjen po Ugovoru od 22.10.1979.godine i iznosi 13.577.000,00 dinara). Tužilac nije dokazao da je isplatio tuženom ovaj iznos. Istina, tokom postupka je izveden dokaz čitanjem specifikacije Fonda za obnovu i razvoj iz koje je vidljivo da je Fond odobrio sredstva u iznosu od 13.577.000,00 dinara na ime otkupa dijela stare željezničke stanice i 480.000,00 dinara na ime rekonstrukcije Ul. A. Šeremeta i V. Winterhaltera, kao i da je zaključen ugovor između SIZ-a i PBS Osnovne banke Banja Luka, kojim PBS odobrava SIZ-u investiciona sredstva u iznosu od 14.057.000,00 dinara, gdje je određeno da će se ta sredstva upotrijebiti za otkup dijela stare željezničke stanice. Ovi dokazi samo potvrđuju da je SIZ-u odobren navedeni iznos novca, mada to ne podrazumjeva i da mu je taj novac isplaćen, ali da je taj iznos uplaćen na račun tuženog, to je tužilac morao dokazati drugim dokaznim sredstvom na osnovu kojeg bi se na pouzdan način moglo zaključiti da je tužilac izvršio svoju ugovornu obavezu, na koji način bi došlo do realizacije ugovora. Na osnovu vjerovatnosti se ne može smatrati da je određena činjenica dokazana. Teret dokazivanja u ovom slučaju bio je na tužiocu.

Tokom postupka, tužilac je pokušao da dovede u vezu ugovor od 16.10.1979.godine sa ugovorom od 02.07.1979.godine kojim je tuženom ustupljeno građevinsko zemljište za izgradnju prve faze autobuske stanice. Međutim članom 3. ovog ugovora tužena se obavezala da na ime učešća u troškovima uređenja i naknade za ustupljeno građevinsko zemljište uplati u korist SIZ-a 12.645.324,00 dinara, u koji iznos ulazi kako je izjavio jedan od saslušanih svjedoka Đure Kondić i naknada koju je SIZ morao platiti dotadašnjim vlasnicima zemljišta za izuzimanje njihovih nekretnina.

Saslušani svjedoci koji su bili radnici Zavoda za izgradnju u spornom periodu (1979.godina) samo su potvrdili da je Zavod u ime Grada odnosno SIZ-a obavljao određene poslove, između ostalog vezane i za izuzimanje zemljišta i dodjeljivanje novih parcela, da im je svima poznato da je vršena dislokacija Stare autobuske stanice, da je Autoprevozu dodjeljeno zemljište na Predgrađu za novu autobusku stanicu, da su neki od njih učestvovali u pripremi ugovora, ali ni jedan saslušani svjedok nije potvrdio da je to autentičan ugovor, odnosno da sa sigurnošću zna da isti zaključen ili eventualno da je isti potpisao, nisu se mogli izjasniti da li je Autoprevozu isplaćena naknada za to zemljište kao ni da li je izvršena eksproprijacija. Sud je prihvatio iskaze ovih svjedoka je isti nisu u suprotnosti sa materijalnim dokazima u spisu.

Saslušani svjedoci radnici Autoprevoza su potvrdili da je Autoprevoz koristio do 2000.godine sporne nekretnine, te da ih i sad jednim dijelom koristi i u tom dijelu sud je prihvatio njihove iskaze jer isti nisu u suprotnosti sa materijalnim dokazima koji se nalaze u spisu.

Sud je prihvatio i iskaz svjedoka Vitomira Mikića, ZK referenta, koji je posvjedočio da je odbio upis uknjižbe prenosa nekretnina sa tuženog na tužioca upravo iz razloga jer je ugovor bio u fotokopiji, a što je u suprotnosti sa Zakonom o zemljišnim knjigama, jer je ovaj iskaz istinit i u saglasnosti sa materijalnim dokazima.

Sud je prihvatio i iskaz svjedoka Đurić Sladomira, koji je potvrdio da je koristio sa ostalim taksistima taj prostor kao taksi stajalište, što je takođe bila opšte poznata činjenica, kao i da je plaćao naknadu Autoprevozu za parking mjesto, kao i iskaz Matić Dušana, koji je potvrdio da je tu bila stanica za međunarodne autobuse, te da je preduzeće za koje radio MD Raissen bilo u kooperaciji sa Autoprevozom. Iskazi ovih svjedoka su samo potvrdili da nije bila izvršena primopredaja nekretnina između Autoprevoza i Grada, odnosno da Autoprevoz i dan danas jednim dijelom koristi sporne nekretnine.

Kako tužilac tokom postupka nije dokazao, s obzirom da fotokopija ugovora ne ispunjava zakonom propisanu normu, da je isti ugovor i realizovan, to je sud odlučio kao u izreci presude, odnosno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Protivtužbenim zahtjevom tuženi traži predaju u posjed nekretnina pobliže opisanih u izreci protivtužbenog zahtjeva.

Izvođenjem dokaza čitanjem Ugovora od 09.01.1969.godine zaključenog između ŽTP Sarajevo kao prenosioca i Preduzeća za prevoz putnika „Autoprevoz“ Banja Luka, kao primaoca, kao i čitanjem Zk.izvadaka i posjedovnih listova, te provedenim vještačenjem po vještaku geodetske struke, tuženi je dokazao da je vlasnik spornih nekretnina, da mu iste nikada nisu izuzete odnosno eksproprisane, pa kako je nesporno da je tužilac u posjedu tih nekretnina (koje su obilježene kao javni parking gdje je tužilac postavio svoje aparate za naplatu), to je sud utvrdio da je protivtužbeni zahtjev osnovan. Naime, odredbom člana 37. Zakona o svojinsko pravnim odnosima (Sl.list SFRJ br. 6/80) koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja protivtužbe, propisano je da vlasnik može tužbom zahtijevati od držaoca povraćaj individualno određene stvari, s tim da mora dokazati da na stvar čiji povraćaj traži ima pravo svojine kao i da se stvar nalazi u faktičkoj vlasti tuženog. Kako je tuženi tokom postupka dokazao da su nekretnina čiju predaju traži njegovo vlasništvo, te da se tužilac nalazi u posjedu istih, to je sud odlučio kao u stavu II izreke presude i usvojio protivtužbeni zahtjev, a u skladu sa naprijed navedenom odredbom ZOSPO-a.

Sud je odbio prijedlog tužioca za određivanje sudske mjere obezbjeđenja iz slijedećih razloga: Odredbom člana 269. ZPP-a, propisano je da se mjera obezbjeđenja može odrediti ako su ispunjena dva uslova: da predlagač obezbjeđenja učini vjerovatnim postojanje potraživanja ili prava i da postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik obezbjeđenja mogao spriječiti ili znatno otežati ostvarivanje potraživanja, posebno time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti, opteretiti ili na drugi način njom raspolagati, odnosno promijeniti postojeće stanje stvari ili na neki drugi način štetno uticati na prava predlagača obezbjeđenja. Ova odredba podrazumjeva da su kumulativno ispunjena oba uslova. Tokom postupka je utvrđeno da tužilac kao predlagač nije učinio vjerovatnim postojanje svog potraživanja, niti je dostavio konkretan dokaz da je tuženi kao protivpredlagač pokazao ozbiljnu namjeru da navedene nekretnine otuđi, a osim toga donošenjem konačne odluke sudska mjera obezbjeđenja je postala predmetna, pa je sud istu odbio.

Odluku o troškovima postupka sud je donio u skladu sa čl. 386. kao i u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl.gl. Rs 68/05), a isti se odnose zastupanje tuženog-protivtužioca po punomoćniku advokatu u iznosu od 10.108,80 KM (zastupanje na 6 održanih rasprava po 480,00 KM sa nagradom za vrijeme od 14časova x 30 bodova x 2KM = 840,00 KM; zastupanje na 6 neodržanih ročišta po 240,00 KM sa naknadom za vrijeme 7 časova x 30 bodova x 2KM = 420,00 KM, zastupanje na 2 uvidaju po 600,00 KM, odgovor na sudsku mjeru obezbjeđenja 480,00 KM sve uvećano za 25% paušala u iznosu od 1.440,00 KM i 17% PDV u iznosu od 1.468,80 KM).

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude je dozvoljena žalba
Višem privrednom sudu Banja Luka u roku od 15
dana od dana prijema iste, a putem ovog suda.

SUDIJA
Nataša Bošković

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJALUCI

Broj: 57 0 Ps 006434 04 Ps

Datum: 11.10.2012.godine

Okružni privredni sud u Banjaluci, sudija Nataša Bošković, rješavajući u pravnoj stvari tužioca GRAD BANJA LUKA, koga zastupa Pravobranilaštvo RS, protiv tuženih „AUTOPREVOZ“ a.d. Banja Luka, koga zastupa punomoćnik Lazo Radić, advokat iz Banja Luke i „Hypo Steiermark Kraftfahrzeug und Mashinen Leasing GmbH, 8010 Graz, Joanneumring 18., post.fach. 880, Austrija, radi utvrđenja, v.s. 20.000,00 KM, donio je dana 11.10.2012. godine, slijedeću

R J E Š E N J E

UTVRĐUJE SE povlačenje tužbe u odnosu na drugotuženog u predmetu br. 57 0 Ps 006434 04 Ps.

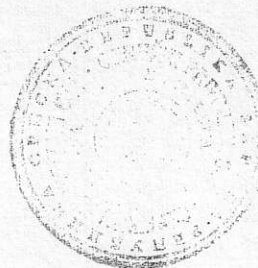
O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 28.07.2004.. god. podnio tužbu protiv tuženih radi utvrđenja.

Podneskom od 20.07.2010.godine, tužilac je povukao tužbu u odnosu na drugotuženog.

Sud je dostavio obavještenje o povlačenju tužbe drugotuženom dana 26.07.2010.godine.

Kako se drugotuženi u ostavljenom roku nije se izjasnio na podnesak o povlačenju tužbe, to je sud odlučio kao u izreci rješenja, a u skladu sa odredbom člana 59. ZPP-a.

S U D I J A
Nataša Bošković

POUKA: Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba
Višem privrednom sudu Banjaluka u roku od 15
dana od dana prijema, a putem ovog suda.